

rigtigt, at man benytter dem paa den Maade, men saa maa man selvfølgelig ogsaa give dem Lønning og den Stilling, som de bør have efter det Ansvar, man lægger paa dem, og jeg vil sige, at Maskinmestrenes Ansvar slet ikke er mindre, men snarere større end Dæksofficerernes. Indtil for et Par Aar siden havde man ogsaa den Opfattelse, at Maskinofficererne i Grunden vare dem, der havde Ansvaret; men hvorfor saa ikke give dem den tilsvarende Stilling og Lønning? Men her viser sig altsaa, som jeg før sagde, unge Tegners Indflydelse, idet han stadig sørger for, at Dæksofficererne faa Tillæg og forbedrede Stillinger, medens der slet ikke tænkes paa Maskinofficererne. Dette er aldeles uforsvarligt.

Jeg skal gøre Dem bekendt med, at vi nu i dette Øjeblik have 30 Maskinassistenter ansatte. De 15 af disse sejle til Stadighed som første Mestre og burde altsaa ogsaa have Løn som første Mestre — selvfølgelig. Disse Folk ere i den Alder, at, hvis de sejlede i et privat Dampskibsselskabs Tjeneste, vilde de i Stedet for som nu at faa 1,800 Kr. paa egen Kost have opnaaet Stillinger paa 3,600 Kr. + Kosten. Dette, at man stadig skyder disse Folk til Side, bevirker naturligvis, at det bliver umuligt for de danske Statsbaner at skaffe sig habile Maskinmestre til de Stillinger, der her er Tale om. Dertil kommer endvidere, at medens Skipperne, Førerne af Færgerne have en 4—500 Kr. om Aaret i saakaldt Vintertillæg; og de, der udnævnes til Reserveførere, som man altsaa nærmest maa sætte i Klasse med Maskinassistenter, der sejle som første Mestre, have 300 Kr. om Aaret, og medens Styrmand, der sejle til Stadighed som Reserveførere paa samme Maade, som Maskinassistenter sejle som Maskinmestre, faa 100—150 Kroners Tillæg, saa faa Maskinmestrene ikke en Øre ud over deres lumpne 1,800 Kr. Jeg vil bede det ærede Finansudvalg om at tænke en lille Smule paa hele dette Forhold. De danske Statsbaner ere ikke tjente med at faa daarlige Maskinmestre. Maskinmestrenes Uddannelse koster lige saa meget som Førernes, og vi ere ikke tjente med at faa daarlige Maskinmestre om Bord, som maaske kunne ødelægge Maskinerne i Færger og lave megen anden Ravage.

Jeg synes, der gøres stor Uret mod Maskinassistenterne ved at fremme det omtalte Forslag paa § 6 uden samtidig at tage Maskinpersonalets Forhold under Overvejelse og se, om der ikke bør gøres det samme over for dem ved at forfremme de 15 ældste Assisterter til Maskinmestre og

give dem den dermed forbundne Lønning. Man vilde dermed hjælpe noget paa de uheldige Forhold, hvis Indførelse det synes, at den unge Hr. Tegners Indtrædelse som Skibsinspektør har haft væsentlig Andel i. Jeg skal nemlig yderligere sige, at før Tegner indtraadte som Skibsinspektør, havde man kun en Klasse Maskinassistenter, der aarlig fik 1,800 Kr., men kort efter, at han var bleven Skibsinspektør, fik han lavet en 2den Klasse med en Løn af 1,500 Kr., paa hvilken de kunne gaa en 8—9 Aar. Det er aldeles uanstændige Lønninger, man saaledes byder de Folk, der skulle have den Uddannelse, som Maskinassistenterne skulle have. Jeg vil meget haabe, at Finansudvalget vil tage den Sag under Overvejelse, og at man vil gaa til at yde Maskinmestre samme Løn som Førerne af Færgerne, og at Assisterter, der stadig sejle som første Mestre, enten forfremmes til Maskinmestre eller at de faa samme Løn som anden Maskinmestre + det Tillæg, der gives Reserveførere for vel udført Tjeneste. Det er, hvad jeg foreløbig skal sige om den Sag.

Dernæst vilde jeg gerne udtale nogle Ord om en Sag, som ærede Medlemmer ville vide har interesseret mig ikke saa lidt i den Tid, jeg har siddet i Rigsdagen. Det er Fiskeriet. Det kan være, at ærede Medlemmer ville smile lidt og sige: Skal han nu igen køre paa Fiskeriet? Men jeg kan ikke andet, fordi jeg mener, at vort Fiskeri har Krav paa en ganske overordentlig Opmærksomhed netop fra Rigsdagens Side, fordi Fiskerne have Krav paa, at der tages meget Hensyn til dem og Udvøvelsen af deres Gerning, ligesom Udviklingen af vort Fiskeri kan blive til overordentlig Gavn for vort Land. Jeg skal fatte mig meget kort og skal tillade mig at forespørge den højtærede Landbrugsminister, om han paatænker at fremsætte et Forslag til Lov om Fiskeriets Ordning i denne Rigsdagssamling. Jeg skal samtidig sige, at for saa vidt det Lovforslag, som eventuelt kommer fra den højtærede Landbrugsminister, skulde faa nogenlunde samme Affattelse som de tidligere Fiskerilove, vi have behandlet, medens jeg har siddet i Rigsdagen, vil jeg ikke være overvættet glad ved at faa det, fordi det er umuligt at gennemføre, og hvis det skulde gennemføres paa det Grundlag, vilde det blive til overordentlig stor Skade for vort Fiskeri.

Jeg har derimod et andet Forslag, jeg kunde have Lyst til at gøre, og som jeg vil anmode den højtærede Landbrugsmini-